

Til lovforslag nr. L 180. Skriftlig fremsættelse (10. marts 2004)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, konkursloven, dødsboskifteloven og skifteloven (Digital kommunikation i retsplejen, kendelser med begrænset sagsfremstilling, regler om vidneforvarede mv.)

(Lovforslag nr. L 180).

Hovedformålet med lovforslaget er at fjerne de retlige hindringer for digital kommunikation til og fra domstolene med henblik på at lette og fremme anvendelsen af moderne informationsteknologi ved kommunikation med domstolene.

Lovforslaget er en opfølgning for domstolenes vedkommende på regeringens handlingsplan fra 2002 for ministeriernes arbejde med modernisering af formkrav i lovgivningen, der unødigt forhindrer digital kommunikation. Lovforslaget bygger på en redegørelse om digital kommunikation ved domstolene, som er afgivet af en arbejdsgruppe under Domstolsstyrelsen. Redegørelsen har været forelagt Retsplejerådet, som generelt har tilsluttet sig arbejdsgruppens forslag, og lovforslaget svarer i det væsentlige til arbejdsgruppens lovudkast.

Det foreslås med lovforslaget, at der i retsplejeloven, konkursloven, dødsboskifteloven og skifteloven indsættes generelle bestemmelser, hvorefter formkrav om skriftlighed eller underskrift ikke skal være til hinder for, at meddelelser til retten kan sendes ved brug af digital kommunikation, f.eks. ved e-mail. Det vil efter forslaget være op til afsenderen, om kommunikationen med domstolene skal ske digitalt eller på traditionel vis, men forslaget sikrer, at der er mulighed for at vælge digital kommunikation.

Med henblik på at opnå den fornødne sikkerhed for, at en digital meddelelse stammer fra den angivne afsender, og at meddelelsen ikke er blevet ændret undervejs, foreslås det, at meddelel-

sen skal være forsynet med en digital signatur. Det foreslås samtidig, at Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af digital kommunikation med domstolene, herunder nærmere regler om den digitale signatur, der skal anvendes.

Det foreslås endvidere, at der i loven udtrykkeligt tages stilling til, hvornår en digital meddelelse må anses for modtaget af retten og dermed kan virke fristafbrydende, f.eks. i forhold til frister for sagsanlæg og forældelse. Efter forslaget anses en digital meddelelse for at være "kommet frem", når meddelelsen kan gøres tilgængelig for retten, dvs. når meddelelsen er modtaget på en sådan måde, at den kan behandles af retten. Dette tidspunkt kan være forskelligt, alt efter hvilken digital kommunikation der anvendes, men det er ikke afgørende, hvornår meddelelsen faktisk gøres tilgængelig for retten, f.eks. hvornår en e-mail læses af en medarbejder ved retten.

Med henblik på at klargøre retsstillingen vedrørende digital kommunikation fra domstolene foreslås det, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af retsplejeloven mv., at domstolene kan anvende digital kommunikation, hvis modtageren har samtykket heri. Det foreslås i den forbindelse præciseret, at meddelelser, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Indførelsen af muligheden for at anvende digital kommunikation inden for retsplejen vil ikke i sig selv indebære ændringer i retsplejelovens regler om domstolenes sagsbehandling mv. eller i, hvilke krav der kan stilles til tilvejebringelse af bevismidler under domstolenes behandling af en konkret sag, f.eks. forevisning af et originalt dokument for retten, eller til udarbejdelse af materiale til brug for behandlingen af en sag, f.eks. en ekstrakt af sagens dokumenter.

Endelig foreslås det, at "digital forkyndelse" indføres som en ny forkyndelsesform. Forkyndelse kan herefter ske ved digital fremsendelse